

DECIZIE

17 august 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței
Judecători

Iulia Sîrcu,
Mariana Pitic, Iuliana Oprea

judecând recursul declarat de Mițul Alexandru, în pricina civilă la cererea de chemare în instanța de judecată intentată de Mițul Alexandru împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova și Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău privind încasarea prejudiciului moral cauzat prin încălcarea dreptului la examinarea cauzei în termen rezonabil,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 08 octombrie 2015, prin care a fost restituit apelul declarat de Mițul Alexandru împotriva hotărârii Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 02.06.2015,

C O N S T A T Ă :

La 24.02.2015, Mițul Alexandru a depus o cerere de chemare în instanța de judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova și Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău privind încasarea prejudiciului moral cauzat prin încălcarea dreptului la examinarea cauzei în termen rezonabil în mărime de 15 000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 02.06.2015 s-a respins, ca fiind neîntemeiată acțiunea.

La 01.07.2015, Mițul Alexandru a declarat apel împotriva hotărârii instanței de fond, solicitând admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 28.07.2015, nu s-a dat curs cererii de apel, apelantului fiindu-i fixat termen până la 07.10.2015 pentru prezentarea cererii de apel cu indicarea motivelor de fapt și de drept pe care se întemeiază apelul și probele invocate în susținerea acestuia, cât și cererea de apel dactilografiată. Totodată, apelantul fiind informat de faptul că în cazul nelichidării neajunsului constatat, cererea de apel nu va fi considerată depusă și va fi restituită conform prevederilor art. 369 alin. (1) CPC.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 08 octombrie 2015 s-a dispus restituirea cerere de apel apelantului Mițul Alexandru, declarată împotriva hotărârii Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 02.06.2015, cu toate actele anexate.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a aplicat prevederile art. 369 alin. (1) lit. a) CPC, menționînd că apelantul, fără motive întemeiate, în termenul stabilit de instanță, nu a lichidat neajunsurile indicate în încheierea Curții de Apel Chișinău din 28.07.2015.

Considerînd ilegală încheierea instanței de apel, la 21.06.2016 Mițul Alexandru a contestat-o cu recurs, solicitînd admiterea recursului, repunerea în termen de declarare a recursului și casarea încheierii Curții de Apel Chișinău din 08.10.2015 ca fiind ilegală.

În argumentarea recursului recurentul a invocat netemeinicia încheierii recurate considerînd-o ilegală.

Referitor la termenul de atac cu recurs, recurentul a menționat că a fost grav bolnav, motiv din care termenul de atac a fost omis.

Potrivit art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului în raport cu criticile invocate în recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ consideră că recursul declarat de Mițul Alexandru este depus în afara termenului de atac și urmează a fi respins ca tardiv, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a respinge cererea de repunere a recursului în termen și a respinge recursul ca fiind depus în afara termenului legal din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Pe parcursul examinării pricinii s-a stabilit că, la 01.07.2015, Mițul Alexandru a depus cerere de apel împotriva hotărârii Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 02.06.2015, solicitînd admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii, fără a indica motivele de fapt și de drept pe care se întemeiază cererea de apel și nefiind dactilografiată, circumstanță ce împiedică înțelegerea textului.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 28.07.2015, nu s-a dat curs cererii de apel declarată de Mițul Alexandru, acordându-i termen pentru înlăturarea neajunsurilor constate iar prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 08.10.2015 cererea de apel cu toate actele anexate a fost restituită.

Prin recursul înaintat la 21.06.2016 împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 08.10.2015, Mițul Alexandru a solicitat și repunerea în termen a recursului.

În conformitate cu art. 425 CPC, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

Astfel, din actele pricinii rezultă cu certitudine faptul că recurentul a cunoscut despre ședința instanței de apel din 08.10.2015, fapt confirmat prin avizul de recepție a citației și încheierii (f.d.56). Însă, cu toate acestea a depus

recurs împotriva încheierii instanței de apel din 08.10.2015 la 21.06.2016, adică cu omiterea termenului de declarare a acestuia.

Articolul 116 alin. (1) Codul de procedură civilă expres prevede că persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță, iar alin. (3) din același articol stabilește că la cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului.

Din circumstanțele stabilite, Colegiul constată că termenul de declararea a recursului este omis, fapt recunoscut și de recurent prin solicitarea acestuia de repunere în termen. Însă, recurentul solicitând repunerea în termenul de declarare a recursului nu a anexat probe ce dovedesc omiterea termenului din motive întemeiate, și prin urmare cererea de repunere în termenul de declarare a recursului este neîntemeiată și urmează a fi respinsă.

Or, Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă a reiterat că ține de obligația părților de a lua măsurile necesare privind protejarea drepturilor sale de acces la instanță (a se vedea cauzele Van Harn vs. Germania, nr. 7557/03 din 11 septembrie 2007, Pîrnău ș.a. vs Republica Moldova din 31 ianuarie 2012 și SA „Universul” vs Republica Moldova din 10 iulie 2012).

În hotărârea din 03 aprilie 2008 în cauza Ponomaryov contra Ucrainei Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că instanțele urmează să decidă asupra 5 repunerii în termenul de introducere a căii de atac, însă ele nu se bucură de o marjă de apreciere nelimitată. Instanțele sunt obligate să indice motivele pentru care au acceptat repunerea în termen.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a mai statuat că chiar și atunci, totuși, posibilitatea repunerii în termen nu ar fi nelimitată, dată fiind obligația părților de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoștință.

În conformitate cu art. 56 alin. (3) Codul de procedură civilă, participanții la proces sunt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale.

În cazul abuzului de aceste drepturi sau al nerespectării obligațiilor procedurale, se aplică sancțiunile prevăzute de legislația procedurală civilă.

De altfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a menționa și faptul că recurentul, cunoscând despre inițierea acțiunii în instanța de judecată și despre depunerea cererii de apel nemotivată la 01.07.2015, precum și prin recepționarea încheierii prin care nu s-a dat curs cererii de apel și s-a acordat termen pentru lichidarea neajunsurilor, nu a luat măsurile necesare, după cum sugerează jurisprudența CEDO, de a proteja drepturile sale de acces la instanță (Van Harn versus Germany, nr. 7557/03 din 11 septembrie 2007).

În această ordine de idei, este cert că depunând cererea de recurs împotriva încheierii din 08 octombrie 2015 cu omiterea termenul legal, recurentul a demonstrat o neglijență a drepturilor sale procedurale stipulate în legislația națională.

Circumstanțele descrise supra denotă netemeinicia cerinței de repunere a recursului în termen. Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că cererea de repunere a recursului în termen este neîntemeiată, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea de repunere a recursului în termen și de a respinge recursul ca fiind depus în afara termenului legal.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Se respinge cererea declarată de Mițul Alexandru de repunere a recursului în termen.

Se respinge recursul declarat de către Mițul Alexandru ca depus în afara termenului legal.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței

Iulia Sîrcu

Judecători

Mariana Pitic

Iuliana Oprea